

[Bernhard Baunsgaard]

vist også en af de kolbøtter, som socialdemokratiet excellerer i, efter at partiet er kommet i opposition.

Arne Bjerregaard (KrF):

Hvis hr. Bernhard Baunsgaard er sur i anledning af dette forslag og dette forlig, så kan jeg sige, at jeg er lige det modsatte. Kristeligt folkeparti er glad for, at der nu endelig er blevet et bredt forlig om dette spørgsmål i folketinget. Kristeligt folkeparti hilser det med tilfredshed, fordi vi i den tidligere regerings tid såvel som i denne regerings tid har påpeget nødvendigheden af at begrænse pensionsformuernes vækst.

Kristeligt folkeparti har ikke ønsket denne beskatning for at straffe pensionisterne, som flere partier før i tiden har påstået, og som de mange hundrede breve, jeg igennem tiden har fået, særdeles kraftigt har antydet. Kristeligt folkeparti i almindelighed og jeg i særdeleshed har altid ønsket dette for at tilvejebringe den nødvendige balance mellem lønudviklingen og pensionsudviklingen for derved om muligt at undgå den inflation, som den stærke stigning i pensionerne med tiden ville frembringe, og som vi vidste den ville frembringe. Den ville med tiden være særdeles ødelæggende for enhver pensionsopsparring og for samfundets økonomi i al almindelighed.

Men vel, jeg har jo flere gange både herinde og uden for dette hus i tale og skrift snakket for dette, så jeg skal nøjes med i øvrigt at henvise til, hvad jeg sagde ved første behandling af dette lovforslag. Det er tilsyneladende gået, som jeg sagde. Man skulle have dette forlig, som vi nu har fået.

Kristeligt folkeparti håber selvfølgelig, at dette forlig med socialdemokratiet er et tegn på en mere konstruktiv oppositionspolitik fra socialdemokratiets side. Kristeligt folkeparti finder det nemlig uheldigt, at man på væsentlige økonomiske områder søger at spille ping-pong udelukkende for at tjene partiinteresser. Det kan man gøre i småtingsafdelingen, men på væsentlige økonomiske områder kan det ikke hjælpe, at man vil spille ping-pong, som det bl.a. er blevet gjort i denne sag. Vi håber, at socialdemokratiet vil lade historien bl.a. på dette område tjene til advarsel for en destruktiv oppositionspolitik. Hvis man vil lade dette tjene til advarsel,

kanne det love godt for et fremtidigt samarbejde på væsentlige økonomiske områder.

Selv om aftalepapiret, som det er sagt, er næsten uforståeligt – det giver jeg såmænd hr. Glistrup ret i; det er uforståeligt for de uindviede – så støtter vi gerne aftalen og de ændringsforslag, som aftalen medfører til nærværende lovforslag.

Selvfølgelig havde vi gerne set, at det, der nu sker, var sket for et par år siden. Det ville have ændret en hel del i den økonomiske udvikling, men trods alt er det bedre nu end aldrig.

Ministeren for skatter og afgifter (Isi Foighel):

Det er ikke første gang i den nyere tids politiske historie, at en mindretalsregering har været nødsaget til at acceptere krav fra en opposition, på trods af at disse krav ikke var regeringens livret.

Det er også sket på skatteområdet.

Jeg kan bare minde om, dengang da reglerne om investeringsfradrag blev indført mod den socialdemokratiske vilje. Da var det også noget, der blev markeret.

Imidlertid fik vi disse investeringsfradrag, og det har efterhånden vist sig, at det ikke bare var noget, som alle kunne leve med, med det var også frugtbart for samfundet. Jeg er overbevist om, at sådan vil det også være med det forlig, der er indgået om denne sag.

Selv om man må indgå forlig om noget, som ikke er éns livret, så betyder det ikke, at man ændrer holdning til tingene, men det betyder, at man bøjer af. Parterne har bøjet af over mod hinanden, bl.a. har man bøjet sig fra socialdemokratiets side på det punkt, at realrentebeskatningen udelukkende skulle finde sted for så vidt angår nyplaceringer og genplaceringer. Der var andre punkter, hvor vi har måttet bøje af ved simpelt hen at acceptere en realrente som en permanent, fremtidig løsning.

Nu hvor et forlig er indgået, er det uinteressant at snakke om, hvad man er uenige om, men der er dog nogle meget væsentlige punkter, vi er enige om, som er blevet nævnt her i dag, og som fortjener at fremhæves.

Vi er enige om, at der skal skabes ro og tryghed om pensionsbeskatningen. Det er der overhovedet ikke nogen som helst tvivl om,